фольклорних процесів, осмислення феномену культурного спротиву та формування у студентів ціннісного ставлення до народної культури як основи національної ідентичності.

Отже, культурологічні дослідницькі і освітні практики викладачів-фольклористів є важливою складовою системи підготовки майбутніх учителів, що забезпечує збереження фольклорної спадщини, розвиток національно-культурної компетентності та виховання педагогів як носіїв і трансляторів народної культури в сучасному освітньому просторі.

Список використаних джерел

1. Вовк М. Націєтворчі засади україномовної освіти (про результати проведення щорічного вебінару «Рідномовна і багатомовна освіта у контексті сталого розвитку» до Міжнародного дня рідної мови – 2024). Вісник Національної академії педагогічних наук України. 2024. Вип. 6(1). С. 1-7. https://doi.org/10.37472/v.naes.2024.6102

2. Семеног О., Герман В., Громова Н., Левенок І., Пономаренко Н., Надутенко М., Діхнич К. Формування культуромовної особистості фахівця в умовах неперервної освіти: монографія; за ред. О. Семеног. Суми: Вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2020. 212 с.

3. Філіпчук Г. «...24»: Ідентичність, Державність у вимірі війни. Київ–Чернівці: Букрек, 2023. 416 с.

4. Філіпчук Г. Г. Персонологія освіти і культури Буковини: Сидір Воробкевич як педагог і просвітник. Мистецтво та освіта. 2023. № 3. С. 2–7. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/mtao_2023_3_2

ЕКОСВІДОМІСТЬ ТА КУЛЬТУРНІ КРЕАТИВНІ ІНДУСТРІЇ: ПРИНЦИПИ ВЗАЄМОДІЇ

Копієвська О.Р. доктор культурології, професор, професор кафедри сценічного мистецтва і культури
Київський національний університет технологій та дизайну

Екосвідомість як сформована система цінностей, знань і поведінкових моделей, що орієнтована на відповідальне ставлення до довкілля розглядається у контексті глобальної політики і є важливим інструментом реалізації Цілей сталого розвитку. В культурних креативних індустріях екосвідомість формується як міждисциплінарне поле, де поєднуються соціальна відповідальність і комунікаційні стратегії з естетикою, етикою.

Представники українських дослідницьких студій звертаються до осмислення екосвідомості з різних тематичних ракурсів. На пріоритетності екосвідомості населення в природоохоронної діяльності наголошують Ткаленко Н.В., Михайловська О.В., Татарчук М.С. [4], до осмислення

особливостей формування екосвідомості особистості звертається Зоріна І.В. [2], екосвідомість як основу екологічної безпеки визначають Фльорко М. Я. та Полюга Р. Л. [5].

Для культурологічного аналізу проблематику екосвідомості в оптиці функціонування культурних креативних індустрій важливо розглядати не лише як «зелену» еко-практику, а як ціннісно-смисловий наратив, що впливає, як на виробництво культурного продукту, так і на його місійний потенціал.

Місійний потенціал екосвідомості полягає в практичній здатності формувати таку систему цінностей, яка б була здатна трансформувати цілеспрямовані поведінкові практики людини та сприяти реалізації принципів сталого розвитку.

Взаємодія екосвідомості з креативними індустріями ґрунтується на низці принципів, які визначають підходи до створення культурного продукту, організації творчих процесів та комунікації. До таких принципів можна віднести:

- Принцип сталого розвитку, якій передбачає орієнтацію діяльності креативних індустрій на екологічну, економічну та соціальну збалансованість. Творчі проєкти мають мінімізувати негативний вплив на довкілля та підтримувати ідеї відповідального споживання. Активними стекхолдерами екорухів є громадські організації, які разом з митцями створюють різноманітні за формою події, місія яких спрямована на популяризацію екосвідомості через Глобальні цілі сталого розвитку.

Американська громадська організація «Artula Institute for Artula and Education», започаткувала проєкт Washed Ashore метою якого є популяризація проблеми забруднення моря. Із зібраного сміття створені скульптури і представлені на різноманітних івентах, тим самим привертають увагу до глобальної проблеми забруднення природи та їх незворотних наслідків [3]. Інститут Артули для мистецької та екологічної освіти.

- Принцип екологічної відповідальності, якій полягає в інтеграційних процесах екологічних стандартів у виробничих процесах. Дизайн, мода, музична індустрія, кіно, івент-індустрія, як основні види економічної діяльності в креативних індустріях мають використовувати і популяризувати екологічні матеріали, скорочення відходів та можливість їх повторного використання.

Особливо активно розвивається еко-мода. Як доволі перспективний актуальний тренд сучасної культури, еко-мода в своєму просвітницькому потенціалі відображає зростання екологічної свідомості суспільства та трансформацію цінностей у сфері споживання. Популяризуючи через моду використання екологічно безпечних матеріалів, організатори сприяють формуванню відповідального виробництва, переосмислення життєвого циклу одягу, формуючи нову етику взаємодії людини з довкіллям та глобальними проблемами екології.

- Принцип інноваційності, якій сприяє і стимулює до пошуку нових творчих рішень та креативних практик з поширення ідеї екосвідомості. Трансформація культурних практик в креативних індустріях є беззаперечно процесом економічно обґрунтованим та місійно значимим. Стимулює пошук нових креативних рішень, виникнення таких екологічно спрямованих новацій, як: еко-дизайн, еко-мода, апсайклінг, цифрові еко-формати мистецтва, екологічні сценографії, еко-івенти та ін. Екосвідомість стає наративом у сучасних культурних практиках, визначаючи способи репрезентації реальності та транслюючи ідеї сталого розвитку через мистецтво, медіа та креативні індустрії.

Так, у 2021 році журнал National Geographic у всесвітній День захисту бджіл організував і представив світу креативний перформанс за участю всесвітньо відомої акторки Анджеліни Джолі. Суть проєкту полягала: у підтримці жінок-бджолярок у різних країнах світу; популяризації навчання бджільництву та створення екологічних спільнот; максимальному збереженні і популяції бджіл, які критично важливих для екосистем. Акторка взяла участь у фотосесії для National Geographic, де вона позувала, повністю вкрита бджолами, щоб привернути увагу до проблеми їхнього зникнення [1].

- Принцип міждисциплінарності та соціальної залученості. Адже екологічна проблематика інтегруються у різні сфери, від науки до творчості (мистецтво, медіа, архітектуру, урбаністику, дизайн, моду), що створює синергію між культурою, дослідженнями та екологією. Креативні проєкти часто передбачають участь громади, волонтерські екологічні ініціативи, інтерактивні мистецькі події, що формують колективну екологічну відповідальність. Міждисциплінарність і соціальна залученість в екосвідомості є важливим чинником формування екологічної культури, що проявляється через участь громадян у соціальних, культурних та освітніх ініціативах екологічного спрямування. Вона охоплює практики відповідального споживання, екологічного активізму, волонтерства та участі у спільнотних проєктах, сприяючи трансформації індивідуальних цінностей у колективні дії.

Отже, принципи взаємодії екосвідомості з креативними індустріями є актуальним глобальним трендом, які спрямовані на інтеграцію екологічних цінностей у культурне виробництво та комунікацію, що сприяє формуванню нової екологічної культури.

Список використаних джерел

1. Анджеліна Джолі в кампанії Guerlain із захисту бджіл. URL: https://vogue.ua/article/beauty/byuti-gid/andzhelina-dzholi-v-kampanii-guerlain-po-zashchite-pchel-44724.html.

2. Зоріна І.В. Особливості формування екосвідомості особистості. *Сучасні тренінгові технології для розвитку особистості: еко-тренінг:* [зб. тез доповідей VI Всеукр. наук.-практ. конф.] / відп. ред. В.Л. Зливков, Н.А.

Харченко, С.О. Лукомська. Умань-Київ: Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини; Інститут психології імені Г.С. Костюка НАПН України. 2021. С. 31–32.

3. Інститут Артули для мистецької та екологічної освіти. URL: https://www.washedashore.org/artula/.

4. Ткаленко Н.В., Михайловська О.В., Татарчук М.С. Екосвідомість населення як стратегічна ціль природоохоронної діяльності в сучасній Україні. *Держава та регіони.* Сер.: Державне управління. 2019. № 1. С. 168–174. URL: https://ir.stu.cn.ua/items/7d5d2d11-0973-4617-b488-7f43ceab0478.

5. Фльорко М. Я., Полюга Р. Л. Екосвідомість як основа екологічної безпеки. *Екологічна безпека як основа сталого розвитку суспільства. Європейський досвід і перспективи:* матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Львів, 14 вересня 2018 р.). Львів : ЛДУБЖД, 2018. С. 255–256.

ORCID: 0009-0003-7557-2767

СТУДЕНТСЬКИЙ АУДІОВІЗУАЛЬНИЙ КОНТЕНТ У СИСТЕМІ КУЛЬТУРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ УКРАЇНИ

Міранков С. Ю**.** викладач кафедри продюсерства аудіовізуального мистецтва та виробництва
Київський національний університет театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого

Ключові слова: студентський аудіовізуальний контент, культурна політика, креативні індустрії, популяризація, культурна безпека, кіноосвіта, архіви.

Студентський аудіовізуальний контент в Україні традиційно розглядається передусім як результат навчального процесу та етап професійного становлення майбутніх фахівців екранної сфери. Водночас сучасні умови дають підстави розглядати його ширше — як складову культурної політики, ресурс популяризації українського культурного продукту, елемент креативних індустрій та один із практично доступних інструментів культурної безпеки. Особливої ваги це набуває в умовах війни, коли підтримка національного контенту, робота з молодіжною аудиторією та посилення гуманітарної стійкості суспільства набувають стратегічного значення [1].

Мета тез полягає в обґрунтуванні студентського аудіовізуального контенту як інституційно значущого компонента культурної політики